

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 119. Alia consilia in ejusdem Regis perniciem agitata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

vellet. Ea de re Barallius Androtium Sæc. XVII.
in Gallias decernit, quo conspecto Ho- A.C. 1604.
sta proditionem suam detectam suspi-
catus, nulla mora datis literis Hispanum
Oratorem monuit, ut Raffium carceri
daret: priusquam vero ejus literæ ad-
venerant, hic celeri fuga unacum De-
scarteo ex Hispania excessit, atque in-
columnis Fontem bellaqueum delatus
insequentium insidias elusit. Hosta au-
tem a Zuniga monitus præcipiti fuga
Campaniam percurrit, sed ab insequen-
tibus ad Fajum, ubi Matrona ponte na-
vali trajicitur, vix non deprehensus,
dum noctu vadum quærerit, in paludem
delapsus die vigesima quarta Aprilis sub-
mersus est, cuius cadaver postea reper-
tum die decima sexta Maji quatuor e-
quis in totidem partes discerptum est,
quæ in quatuor locis ad urbis ingres-
sum patibulis affigebantur.

§. CXIX.

*Alia consilia in ejusdem Regis perni-
ciem agitata.*

Vix hac molestia Rex Franciæ defun- *Memoir.*
secret. part. 4.
ctus erat, cum nova contra ipsum Thuan.
consilia a suis etiam Amicis ac familia- *lib. 132.*
ribus cuderentur; Hic enim tam cæco *Daniel hist.*
amore deperibat Henricam Vernolii *de France*
lib. 10.
Marchionissam, ut eidem futuri Matri- *Serran. hist.*
monii Franc. ad *ann. 1604.*

Sæc. XVII. monii pollicitationem tradita etiam Sy-
A. C. 1604. grapha faceret: hæc Regis imbecillitatem

Henricam ad tantam impulit arrogatię, ut Mariam Mediceam Reginam Henrici uxorem contumeliosis verbis laceſſere, suasque proles ex illegitimis complexu suscep tas cum Reginæ filii æquiparare haud dubitaret: nec hinc contenta, coram ipso Rege quadam dictam indigna contra Reginam rivalen suam effutiebat, ut Rex prævalente indignationis impetu eidem alapam infligere pararet: unde arrogans fæminæ deinceps omne amoris commercium Regi interdicturam comminabatur, quamprimum Regina nonnihil de fæminæ consuetudinis affectu detractum videtur, Regem importunis precibus eodem viginti aureorum millibus, factaque de aquirenda Marescalli Francici dignitate. Inde vero Vernolia, cum fæmina Reginæ furori ac ultioni impune expeditam crederet, suæ proliumque salutem consulere intenta, coram Rege simulabat, quod securum in Anglia assylum sibi suisque liberis quærere decrevisset. Haud displicuit Regi Amasiam suæ propositum, ipsa vero in Hispaniam, ubi sui Parentes perniciosa contra Regem

gem consilia clam cudebant, secedere, Sæc. XVII.
ibidemque Filios suos veluti legitimos A.C. 1604.
Regni hæredes educare statuit, operam
ad hoc spondente Tassio Hispani Regis
Oratore: Rex horum ignarus ipsum quo-
que Alvernium Comitem uterinum Mar-
chionissæ Fratrem datis mandati Regii
literis ad eundem Oratorem allegabat,
supplicatum, ut cum bona ejus venia
Vernolia unacum Gastone spurio suo Fi-
lio, quem Rex anno priori legitimum
in Senatu declarabat, adversus Reginæ
furorem tuta Cameraci subsistere posset.
Alvernius demandato sibi negotio fun-
ctus dolose Regi insinuabat, quod con-
cessis mandati literis ad detegenda Hi-
spanorum molimina uti vellet: Annuit
Rex nociva prorsus credendi facilitate,
qua Comes abutens clandestina cum
Hispanis consilia adversus Regem fo-
vere cæperat, in conjurationis societa-
tem vocatis pluribus primæ Nobilita-
tis Viris, ac ipsomet Entraguio Mar-
chionissæ Parente, qui violatam pro-
missi matrimonii fidem, necnon illatam
filiæ suæ injuriam Regis nece vindicare
statuerat. Interim interceptis literis
Rex Alvernii & Entraguii clandestina
cum Joanne Tassio & Balthasare Zu-
niga Hispanis Oratoribus consilia edoctus
mox Alvernium ad Aulam revocari ju-
bet: cum vero is venire tergiversare-
tur,

Sæc. XVII. tur, ab Eurio Legionis Vindocinæ Is.
A.C. 1604. buno, cui Comitis intercipiendi cu-
erat demandata, rogatur, ut lustrande
Equitum cohorti interesse vellet: Co-
mes doli sive ignarus, sive quod es-
sui velocitate vim effugere speraret,
condictum locum venit: mox vero, a
mortalibus sœpe futuri mali p[ro]p[ter]a
mens est, illi cogitatio de insidiis in-
dit, quas tamen sero nimis p[re]ferunt
illlico enim quatuor pedites, quibus
Nerestanus rei gerendæ signum deli-
rat, equi habenas constringunt, eoque
summa vi Comitem dejiciunt, ac val-
do satellitio stipatum Parisios deducunt
arci Antonianæ inclusum, ubi se co-
jurationis a Bironio & Bullionio Duchi
conflatæ consciū fassus est: Pan-
post Rex plenius clandestina detec-
rat consilia, quæ Marchionissa ejusque
Pater cum Tassio Hispano Oratore in
Anglia, & cum Zuniga in Galliis ag-
tabant, quo circa Entragium & Mor-
ganum in Palatino carcere, Henricus
vero domi suæ cum satellitio custodi-
jussit. Die prima Februarii anno
quenti Regii Senatus sententia Entre-
guis, Alvernius & Morganus cani-
damnantur, Vernolia vero Marchio-
nissa in Monialium Cænobium detin-
jubetur, donec de crimine plenius con-
staret. Hujus tamen sententiæ execu-
tionem

tionem Rex differri præcipiens, tan-
dem mortis sententiam in perpetuum A. C. 1604.
carcerem commutabat, a quo etiam
Alvernius nonnisi undecimo post anno
liberatus est, Entragius vero paulo-
post Malherbam ditionem suam, &
Henrica Vernolium secedere permitte-
bantur, eoque culpa amori pristino
donata esset, & Rex in horum crimine
suum agnosceret crimen.

§. CXX.

*Franciæ Regis epistola ad Papam cir-
ca hanc conjurationem.*

Die quinta Julii Henricus Franciæ Rex *Lit. Reg.*
per Bethunium suum Romæ Ora-
torem literas suo chirographo munitas *ad Beth.*
ad Papam dabat, in quibus de Hispa-
nis vehementer questus totam conjura-
tionis culpam in eos rejicit, hæc expo-
nens: , Rursus Hispani Alvernium &
„Entragium corrumpere moliti sunt per
„Tassum suum in Regia mea Oratorem,
„eiusque Successorem Zunigam: Hi in
„perversi sui consilii subsidium vocabant
„Syngrapham, quam adhuc cælebs
„Entraguio eo duntaxat fine dederam,
„ut is Filiam suam amoribus meis de-
„servire permetteret: eandem vero sche-
„dam Tassius malitiose ex Entraguii ma-
„nibus extorquere, ac Vernoliam una-

Hist. Eccles. Tom. LIII. K k cum